กายภาพบำบัดในการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติครั้งที่ 24 “ดอกบัวเกมส์”

นิจกานต์ ตันอุ่นเดช ปิยพร ไชยกุล* สุภาพรรณ บุญอารีย์* อาทิตยา บุปผาโสภา* พัศจีพร สายจำปา* สุวนิตย์ สีถาการ**

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงปริมาณการใช้บริการกายภาพบำบัด ประเภทกีฬาและอาการบาดเจ็บ ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการบาดเจ็บ ชนิดของการรักษาทางกายภาพบำบัด และผลการรักษา ในนักกีฬาที่มารับบริการกายภาพบำบัด ที่คลินิกกายภาพบำบัด ณ ศูนย์การแพทย์ของหมู่บ้านนักกีฬา มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี จังหวัดอุบลราชธานี ระหว่างการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติครั้งที่ 24 “ดอกบัวเกมส์” ระหว่างวันที่ 22-28 มีนาคม 2551 พบว่ามีการให้บริการทั้งสิ้น 85 ครั้ง กับผู้มารับบริการกายภาพบำบัดทั้งหมด 52 คน จาก 18 จังหวัดในประเทศไทย ผู้มารับบริการส่วนใหญ่เป็นนักกีฬาร้อยละ 76.9 ส่วนใหญ่เกิดการบาดเจ็บทั้งในขณะฝึกซ้อมและขณะแข่งขัน โดยมีความผิดปกติที่พบบ่อยคือ muscle/tendon strain อาการบาดเจ็บบริเวณข้อเท้าและหลังพบได้บ่อยกว่าบริเวณอื่น ส่วนกระบวนการรักษาทางกายภาพบำบัดที่ใช้บ่อยคือ คลื่นเสียงความถี่สูง ผู้รับบริการร้อยละ 40.4 มีอาการดีขึ้น แต่ส่วนใหญ่ไม่สามารถประเมินผลการรักษาได้ถึงร้อยละ 51.9 ทั้งนี้เนื่องมารับการรักษาเพียง 1 ครั้ง และเดินทางกลับภูมิลำเนาในวันต่อมา ผลการศึกษานี้จะเป็นประโยชน์ในการวางแผนการจัดบริการกายภาพบำบัดสำหรับการแข่งขันกีฬาทั้งในระดับชาติและระดับนานาชาติในอนาคต

คำสำคัญ: การบาดเจ็บในการกีฬา กายภาพบำบัด กีฬาเยาวชนแห่งชาติ

* นักกายภาพบำบัด งานกายภาพบำบัด กลุ่มงานเวชกรรมฟื้นฟู โรงพยาบาลสรรพสิทธิประสงค์ อุบลราชธานี

นิจกานต์ ต้นอุ่นเดช ปิยพร ไชยกุล สุภาพรรณ บุญอารีย์ อาทิตยา บุปผาโสภา
พัศจีพร สายจำปา สุวนิตย์ สีถาการ

บทนำ

กายภาพบำบัดเป็นหนึ่งในทีมสหวิชาชีพที่มีบทบาทในการรักษาผู้บาดเจ็บจากทางกีฬาทั้งในระดับนานาชาติและในระดับประเทศ อาทิเช่น จากการแข่งขันโอลิมปิกเกมส์ครั้งที่ 12 ณ เมืองบริสเบน ประเทศออสเตรเลีย พ.ศ.2525[1] และในการแข่งขันโอลิมปิกเกมส์ครั้งที่ 26 ที่เมืองแอตแลนต้า ประเทศสหรัฐอเมริกา ในปี พ.ศ. 2539[2-4] ส่วนในการแข่งขันเอเชี่ยนเกมครั้งที่ 13 ที่ประเทศไทยระหว่างวันที่ 6-20 ธันวาคม 2541 มีผู้มารับบริการทางกายภาพบำบัด 312 คน จำนวน 1,011 ครั้ง จาก 30 ประเทศที่เข้าร่วมในการแข่งขัน นักกีฬาส่วนใหญ่เกิดการบาดเจ็บขณะฝึกซ้อม และมีอาการบาดเจ็บบริเวณหลังและเข่าได้บ่อยกว่าบริเวณอื่น ซึ่งกระบวนการรักษาทางกายภาพบำบัดที่ใช้บ่อยที่สุด คือ คลื่นเหนือเสียง[5] การที่มีข้อมูลดังกล่าวจะเป็นประโยชน์ต่อการวางแผนกำลังคนและงบประมาณ ตลอดจนการวางแผนจัดการล่วงหน้าในการให้บริการได้

ในการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติครั้งที่ 24 " ดอกบัวเกมส์" ที่จังหวัดอุบลราชธานี ได้มีนักกายภาพบำบัดซึ่งเป็นอาสาสมัครร่วมกันจัดตั้งคลินิกกายภาพบำบัด ณ ศูนย์การแพทย์ของหมู่บ้านนักกีฬา มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี จังหวัดอุบลราชธานี โดยมาจากโรงพยาบาลต่างๆ ในจังหวัดอุบลราชธานี 9 คน ได้แก่ นักกายภาพบำบัดจากโรงพยาบาลสรรพสิทธิประสงค์ โรงพยาบาลค่ายสรรพสิทธิประสงค์ โรงพยาบาลวารินชำราบ และโรงพยาบาลเขมราฐ รวมทั้งได้มีนักศึกษากายภาพบำบัดจากมหาวิทยาลัยขอนแก่น 2 คน ร่วมปฏิบัติหน้าที่เป็นผู้ช่วยนักกายภาพบำบัด โดยเครื่องมือและอุปกรณ์ที่ใช้ได้รับสนับสนุนจากงานกายภาพบำบัด โรงพยาบาลสรรพสิทธิประสงค์ โรงพยาบาลค่ายสรรพสิทธิประสงค์ โรงพยาบาลวารินชำราบ และคลินิกกายภาพบำบัดภาคเอกชนในจังหวัดอุบลราชธานี

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ ศึกษาการใช้บริการกายภาพบำบัด อาการบาดเจ็บของนักกีฬาที่มารับบริการ ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับอาการบาดเจ็บ ลักษณะการให้บริการกายภาพบำบัดและผลการรักษาทางกายภาพบำบัดในระหว่างการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 24 " ดอกบัวเกมส์" ณ ศูนย์การแพทย์ของหมู่บ้านนักกีฬา

วัสดุและวิธีการ

การจัดตั้งคลินิกกายภาพบำบัด ณ ศูนย์การแพทย์ของหมู่บ้านนักกีฬา ในการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติครั้งที่ 24 " ดอกบัวเกมส์" จังหวัดอุบลราชธานี ระหว่างวันที่ 19-29 มีนาคม 2551 ได้มีการจัดเตรียมเครื่องมือและอุปกรณ์ในการรักษาต่อไปนี้ คือ 1) เครื่อง combined ultrasound 2 เครื่อง 2) เครื่องเลเซอร์ 1 เครื่อง 3) หม้อต้มแผ่นประคบร้อน

1 หม้อและแผนประคบร้อน 7 แผ่น 4) เครื่องดึงกระดูกสันหลัง 1 เครื่อง 5) แผ่นประคบเย็น 2 แผ่น พร้อมน้ำแข็งวันละ 1 ถัง 6) เทปกาวสำหรับยึดกล้ามเนื้อและข้อต่อ (tape) โดยมีนักกายภาพบำบัดมาให้บริการวันละ 4 คน เปิดให้บริการกายภาพบำบัดตั้งแต่วันที่ 22-28 มีนาคม 2551 เวลา 16.00-20.00 น.

นักกีฬาตลอดจนครูฝึกและเจ้าหน้าที่ฝ่ายต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการจัดกีฬาที่มารับบริการกายภาพบำบัดทุกคนจะได้รับการซักประวัติ ตรวจร่างกาย และได้รับการรักษาทางกายภาพบำบัดโดยนักกายภาพบำบัด รวมทั้งการบันทึกข้อมูลในแบบบันทึกที่ออกแบบเพื่อใช้ในการรวบรวมข้อมูลสำหรับการวิจัยในครั้งนี้

แบบบันทึกข้อมูลด้านกายภาพบำบัดแบ่งออกเป็น 3 ตอนด้วยกัน ตอนที่ 1 สำหรับการรวบรวมข้อมูลส่วนตัว ประวัติการบาดเจ็บทั้งในอดีตและปัจจุบัน ตอนที่ 2 เป็นข้อมูลด้านการตรวจประเมินและการรักษาทางกายภาพบำบัด และตอนที่ 3 ใช้สำหรับบันทึกความก้าวหน้าด้านการรักษาทางกายบำบัด

วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ และค่าเฉลี่ยในการแจกแจง

ผลการศึกษา

ในช่วงการเปิดให้บริการกายภาพบำบัด ณ ศูนย์การแพทย์ของหมู่บ้านนักกีฬา มีผู้มารับบริการกายภาพบำบัด 52 คน และมารับบริการทั้งสิ้น 85 ครั้ง อายุของผู้มารับบริการเฉลี่ย 21±9.15 (ระหว่าง 11-50 ปี) เป็นเพศชายมากกว่าเพศหญิง (ชายร้อยละ59.6) ผู้มารับบริการส่วนใหญ่เป็นนักกีฬาร้อยละ 76.9 และพบว่าส่วนใหญ่นักกีฬาร้อยละ 80 จะมารับบริการในช่วงเวลา 18.01-22.00 น. (ตารางที่ 1)

ตารางที่ 1. แสดงข้อมูลทั่วไปของผู้ป่วย

ข้อมูลผู้มารับบริการ		จำนวนนักกีฬา (ร้อยละ)
เพศ	ชาย	59.6
	หญิง	40.4
ประเภทผู้ป่วย	นักกีฬา	76.9
	ไม่ใช่นักกีฬา	23.1
ร้อยละของผู้มารับบริการในแต่ละช่วงเวลา		
	16.00-18.00 น.	20
	18.01- 22.00 น.	80

แผนภูมิที่ 1 แสดงจำนวนผู้มารับบริการทางกายภาพบำบัด

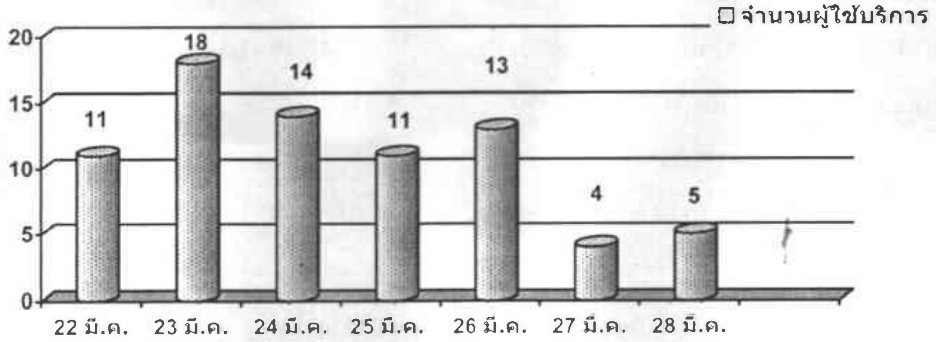

เมื่อศึกษาข้อมูลผู้มารับบริการในแต่ละวัน พบว่าในวันที่ 2 และวันที่ 3 ของการให้บริการมีผู้ใช้บริการมากที่สุด คือ 18 และ 14 คนตามลำดับ ในสองวันสุดท้ายของการให้บริการพบว่ามีจำนวนผู้มารับบริการลดลง เนื่องจากนักกีฬาที่เสร็จสิ้นการแข่งขันแล้วได้ทยอยเดินทางกลับภูมิลำเนา (แผนภูมิที่ 1) ส่วนประเภทของผู้มารับบริการพบว่าส่วนใหญ่เป็นนักกีฬา ร้อยละ 76.9 นอกนั้นเป็นครูฝึก รวมทั้งบุคลากรอื่นที่เกี่ยวข้องกับการจัดกีฬามารับบริการ เช่น ตำรวจ พยาบาล เป็นต้น เมื่อแบ่งประเภทของการกีฬาพบว่านักกีฬาแฮนด์บอลมารับบริการมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 21.2 รองลงมาคือ นักกีฬาเรือพาย ร้อยละ 17.3 (ตารางที่ 2)

ตารางที่ 2. ประเภทของผู้มารับบริการ

ประเภทของผู้มารับบริการ	จำนวนครั้งที่มารับบริการ (ร้อยละ)
● นักกีฬา	
นักกีฬาแฮนด์บอล	21.2
นักกีฬาเรือพาย	117.3
นักกีฬายิมนาสติก	11.5
นักกีฬารักบี้	11.5
นักกีฬาคาราเต้	3.8
นักกีฬาเทควันโด	3.8
นักกีฬาว่ายน้ำ	1.9
นักกีฬามวยปล้ำ	1.9
นักกีฬาบาสเกตบอล	1.9
นักกีฬากาบัดดี้	1.9
● ครูฝึกและบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการจัดกีฬา เช่น ตำรวจ พยาบาล	23.1

เมื่อศึกษาปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการบาดเจ็บ พบว่าร้อยละ 38.5 ไม่เกี่ยวข้องกับการกีฬา ส่วนที่เหลือพบว่าเกิดในขณะฝึกซ้อมเท่าๆ กับการเกิดในขณะแข่งขัน ในด้านกลไกการบาดเจ็บพบว่าร้อยละ 51.9 เกิดจากการบาดเจ็บสะสม เกิดจากการบาดเจ็บแบบทันทีทันใด ร้อยละ 48.1 โดยอาการที่ทำให้ต้องมารับการรักษาทางกายภาพบำบัดมากที่สุด คือ มีอาการปวดเพียงอย่างเดียว ร้อยละ 53.8 (ตารางที่ 3) ส่วนในด้านความผิดปกติของระบบกล้ามเนื้อและกระดูกที่พบบ่อยคือ muscle/tendon strain ร้อยละ 36.5 รองลงมา คือ ligament sprain ร้อยละ 19.2 และ tendinitis ร้อยละ 17.3 ตามลำดับ (แผนภูมิที่ 2)

ตารางที่ 3 แสดงปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการบาดเจ็บ

ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการบาดเจ็บ	จำนวนนักกีฬา	ร้อยละ
เหตุการณ์ขณะเกิดการบาดเจ็บ		
1. เกิดขณะฝึกซ้อม	16	30.8
2. เกิดขณะแข่งขัน	16	30.8
3. ไม่เกี่ยวข้องกับการกีฬา	20	38.5
กลไกการบาดเจ็บ		
1. บาดเจ็บทันที	25	48.1
2. บาดเจ็บสะสม	27	51.9
อาการที่ทำให้มารับการบริการกายภาพบำบัด		
1. ปวดเพียงอย่างเดียว	28	53.8
2. ปวดและข้อติดขัด	13	25.0
3. ปวดและบวม	7	13.5

แผนภูมิที่ 2 แสดงความผิดปกติของระบบกล้ามเนื้อและกระดูก ในผู้มารับบริการกายภาพบำบัด

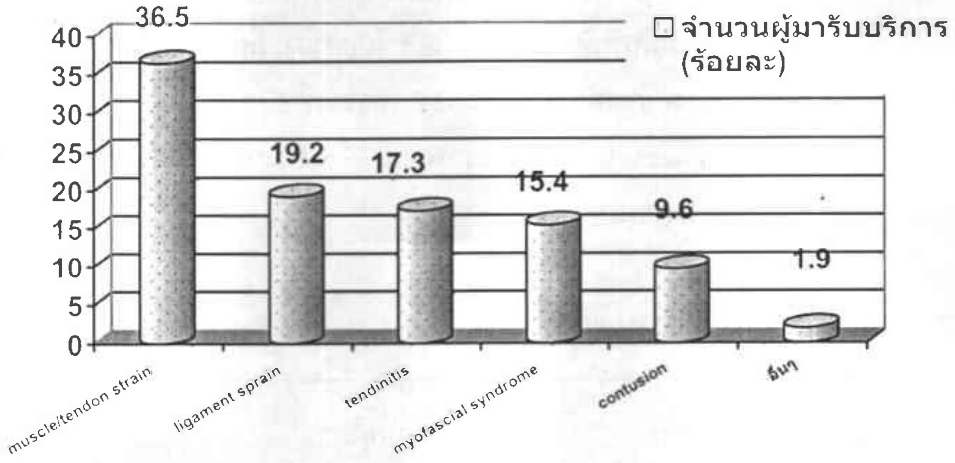

เมื่อศึกษาถึงตำแหน่งของร่างกายที่บาดเจ็บได้บ่อย 3 อันดับแรก คือ ข้อเท้า หลัง คอและบ่า (ตารางที่ 4) ส่วนในด้านกระบวนการรักษาทางกายภาพบำบัด พบว่านักกายภาพบำบัดใช้วิธีการรักษาทั้งหมด 13 วิธี โดยวิธีการรักษาที่ใช้บ่อย 3 อันดับแรก คือ การใช้คลื่นเสียงความถี่สูง (ultrasound 41ครั้ง) แผ่นประคบความร้อน (hot pack 33 ครั้ง) ส่วนอันดับสามมีสถิติการใช้เท่ากันคือ แผ่นประคบความเย็น (cold pack) และการยืดกล้ามเนื้อ (stretching) 21 ครั้ง ตามลำดับ (แผนภูมิที่ 3) ด้านผลการรักษาพบว่าผู้มารับบริการมีอาการดีขึ้นร้อยละ 40.4 และมีอาการคงเดิมร้อยละ 7.7 โดยที่ร้อยละ 51.9 ไม่สามารถประเมินผลการรักษาได้

ตารางที่ 4 ตำแหน่งของร่างกายนักกีฬาที่บาดเจ็บ

ตำแหน่งของร่างกายที่บาดเจ็บ	จำนวนนักกีฬา(ราย)
ข้อเท้า	9
หลัง	7
คอและบ่า	5
เข่า	4
ต้นขา	4
ข้อศอก	3
มือ	3
นิ้วมือ	2
นิ้วเท้า	2
ข้อมือ	2
สะโพก	1
หัวไหล่	1
น่อง	1
หน้า	1

แผนภูมิที่ 3 แสดงความถี่ในการรักษาทางกายภาพบำบัดแต่ละประเภท

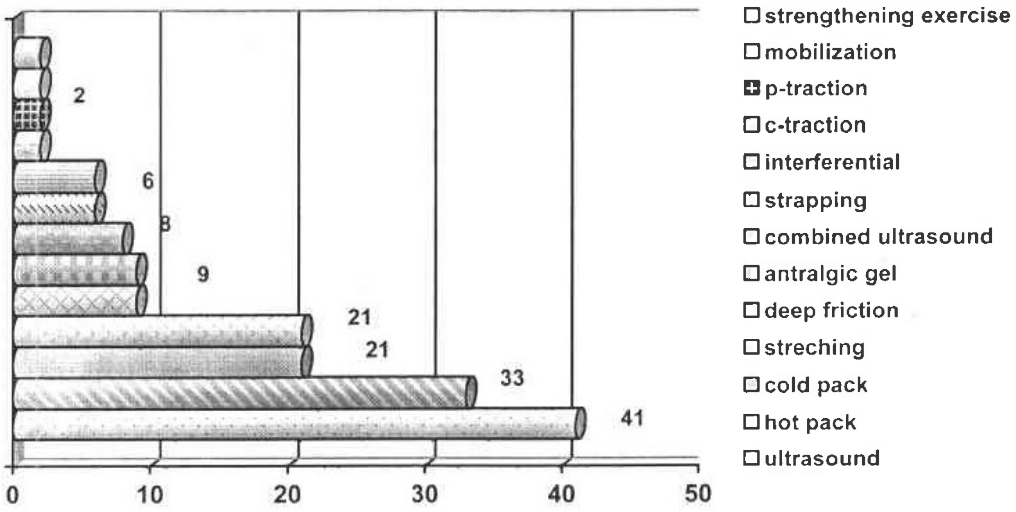

วิจารณ์

ถึงแม้ว่าจะไม่ได้มีการประชาสัมพันธ์ล่วงหน้าถึงการจัดตั้งคลินิกกายภาพบำบัด ณ ศูนย์การแพทย์ของหมู่บ้านนักกีฬา ในช่วงการแข่งขันกีฬาดอกบัวเกมส์ และเป็นการเปิดให้บริการภายหลังการเปิดการแข่งขันไปแล้วตั้งแต่วันที่ 19 มีนาคม 2551 โดยเปิดให้บริการระหว่างวันที่22-28 มีนาคม 2551 แต่ก็พบว่ามีการให้บริการจำนวนมากถึง 85 ครั้ง จากผู้มารับบริการทั้งหมด 52 คน โดยในจำนวนนี้ร้อยละ 76.9 เป็นนักกีฬา ซึ่งแสดงให้เห็นว่าการจัดบริการกายภาพบำบัดเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับนักกีฬา แต่เนื่องจากนักกีฬาต้องออกมาแข่งขันกีฬาตามสนามกีฬาต่างๆ ในจังหวัดอุบลราชธานี ทำให้กลับเข้าที่พักช้า ส่วนใหญ่ผู้มารับบริการจึงมีมากตั้งแต่เวลา 18.01 เป็นต้นไป ดังนั้นคลินิกกายภาพบำบัดจึงต้องขยายเวลาให้บริการจากเดิม 16.00-20.00 น.เป็น 16.00-22.00 น. โดยมีปริมาณการใช้บริการมากในช่วงระยะแรกๆ ของการแข่งขัน ซึ่งปริมาณการใช้บริการกายภาพบำบัดจะพบจำนวนสูงมากในระหว่างการแข่งขันกีฬาโดยเฉพาะในระดับนานาชาติ เช่น แอตแลนต้าเกมส์[3] คอมมอนเวลท์เกมส์[1] และเอเชี่ยนเกมส์ครั้งที่ 13[5] โดยมีการบาดเจ็บที่พบได้บ่อยคือ การบาดเจ็บของระบบกระดูกและกล้ามเนื้อ เช่นเดียวกับในการให้บริการครั้งนี้ที่พบว่าผู้ใช้บริการที่เป็นนักกีฬาทั้งหมดเกิดจากการบาดเจ็บของระบบกล้ามเนื้อและกระดูก ซึ่งถึงแม้จะมีการให้บริการแพทย์สนาม แต่การบาดเจ็บก็ยังไม่หายขาด และจำเป็นต้องได้รับบริการทางกายภาพบำบัดอย่างทันท่วงทีและต่อเนื่อง มิฉะนั้นอาการบาดเจ็บอาจเป็นอุปสรรคต่อการเล่นกีฬาหรือเป็นเรื้อรังจนไม่สามารถร่วมแข่งขันกีฬาต่อไปได้

ส่วนในด้านสาเหตุของการบาดเจ็บพบว่าเกิดทั้งในขณะฝึกซ้อมเท่าๆ กับในขณะแข่งขัน โดยที่กลไกการบาดเจ็บร้อยละ 51.9 เกิดจากการบาดเจ็บสะสม ซึ่งในตอนแรกๆ อาจมีอาการแสดงไม่เด่นชัด แต่เมื่อฝึกซ้อมหรือแข่งขันต่อซ้ำๆ การบาดเจ็บก็จะเพิ่มขึ้น แสดงให้เห็นว่านักกีฬาควรจะต้องได้รับการดูแลทางกายภาพบำบัดทั้งในช่วงขณะฝึกซ้อมและขณะแข่งขัน ทั้งนี้เพื่อให้นักกีฬามีสุขภาพสมบูรณ์ที่สุดในการแข่งขันแต่ละรายการ

อย่างไรก็ตาม ในการแข่งขันกีฬาระดับนานาชาติในระยะหลังๆ เช่น การแข่งขันกีฬาโอลิมปิกเกมส์ 2004 ที่เมืองเอเธนส์[6] มีจำนวนประเทศและจำนวนผู้มารับบริการทางกายภาพบำบัดลดลง รวมทั้งยังพบว่านักกีฬาส่วนใหญ่มักเกิดจากการบาดเจ็บในขณะแข่งขันและทำการแข่งขันต่อไปทำให้การบาดเจ็บเพิ่มมากขึ้น ในขณะที่มีการบาดเจ็บขณะฝึกซ้อมน้อยกว่า ทั้งนี้อาจเนื่องจากส่วนใหญ่แต่ละประเทศจะมีแพทย์และนักกายภาพบำบัดประจำทีมคอยดูแลตลอดเวลาทั้งในขณะฝึกซ้อมและขณะแข่งขัน[6,7]

ในด้านประเภทนักกีฬาที่มารับบริการทางกายภาพบำบัด พบว่ามีทั้งกีฬาที่มีและไม่มีการปะทะขณะแข่งขัน เช่น แฮนด์บอล เรือพาย ยิมนาสติก รักบี้ โดยนักกีฬาส่วนใหญ่มาด้วยอาการบาดเจ็บข้อเท้า หลัง คอและบ่าและบางคนพบว่ามี

อาการบาดเจ็บที่ส่วนของร่างกายมากกว่า 1ตำแหน่ง ดังนั้นจึงควรจัดให้มีบริการแพทย์สนามในทุกประเภทกีฬา ซึ่งอาจรวมถึงการให้บริการกายภาพบำบัดข้างสนามด้วย

ส่วนด้านกระบวนการรักษาที่นักกายภาพบำบัดใช้บ่อย ก็พบเช่นเดียวกับให้บริการในการแข่งขันกีฬาเอเชี่ยนเกมส์ครั้งที่ 13[5] ที่พบว่ามีการใช้กระบวนการรักษาทางกายภาพบำบัดดังต่อไปนี้มากตามลำดับ คือ การใช้คลื่นเสียงความถี่สูง (ultrasound) แผ่นประคบความร้อน (hot pack) แผ่นประคบความเย็น (cold pack) และการยืดกล้ามเนื้อ (stretching) ซึ่งพบว่าในการจัดเตรียมอุปกรณ์ครั้งนี้ส่วนใหญ่เตรียมไว้อย่างเพียงพอ ยกเว้นปริมาณของแผ่นประคบเย็นที่มีไม่เพียงพอ ในการดำเนินการครั้งนี้จึงได้มีการจัดเตรียมถุงน้ำแข็งเพื่อนำมาประคบเย็นแทน ดังนั้นในการวางแผนการจัดบริการกายภาพบำบัดสำหรับการแข่งขันกีฬาในระดับชาติและนานาชาติจึงควรเตรียมวัสดุอุปกรณ์ดังกล่าวให้เพียงพอกับความต้องการ

ส่วนในด้านผลการรักษาพบว่าผู้ป่วยร้อยละ 40.4 มีอาการดีขึ้น แต่ส่วนใหญ่ไม่สามารถประเมินผลการรักษาได้ถึงร้อยละ 51.9 ทั้งนี้เนื่องมาจากส่วนใหญ่มารับการรักษาเพียง 1 ครั้ง และถ้านักกีฬาแข่งแพ้มักจะเดินทางกลับในวันรุ่งขึ้นทันที ทำให้ไม่สามารถมารักษาต่อเนื่องได้ นักกายภาพบำบัดจึงต้องแนะนำวิธีการดูแลตนเองเบื้องต้น เช่น การประคบร้อน/เย็น การพันผ้า เป็นต้น รวมทั้งแนะนำให้นักกีฬาไปรับการรักษาทางกายภาพบำบัดใกล้บ้านอย่างต่อเนื่องเพื่อไม่เกิดเป็นปัญหาเรื้อรังและมีผลกระทบต่อความสมบูรณ์ของร่างกายในการแข่งขันครั้งต่อไป

สรุป

การจัดบริการกายภาพบำบัดในช่วงการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ "ดอกบัวเกมส์" ครั้งนี้ สามารถจัดให้มีการให้บริการทางกายภาพบำบัดได้อย่างเพียงพอทั้งอัตรากำลังนักกายภาพบำบัด และอุปกรณ์ เครื่องมือ ยกเว้นช่วงเวลาของการให้บริการ ถึงแม้ว่าจะเป็นการทำงานแบบอาสาสมัคร การศึกษานี้จะเป็นประโยชน์ในการวางแผนการจัดบริการกายภาพบำบัดสำหรับการเตรียมการในการแข่งขันกีฬาทั้งในระดับชาติและระดับนานาชาติในอนาคต เช่น การจัดเตรียมอัตรากำลัง การเตรียมอุปกรณ์และเครื่องมือ ช่วงเวลาของการให้บริการ ซึ่งควรเปิดให้บริการตั้งแต่วันแรกของการแข่งขัน รวมทั้งควรมีบริการกายภาพบำบัดข้างสนามในกีฬาที่พบว่ามีการบาดเจ็บมาก

กิตติกรรมประกาศ

ขอขอบพระคุณนักกายภาพบำบัดและบุคลากรแผนกกายภาพบำบัด โรงพยาบาลสรรพสิทธิประสงค์ โรงพยาบาลค่ายสรรพสิทธิประสงค์ โรงพยาบาลวารินชำราบ โรงพยาบาลเขมราฐ ที่สนับสนุนทั้งบุคลากรและอุปกรณ์ในการดำเนินการ และมหาวิทยาลัยอุบลราชธานีที่ให้การสนับสนุนสถานที่ รวมทั้งสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดอุบลราชธานีที่สนับสนุนการจัดตั้งคลินิกกายภาพบำบัดในครั้งนี้

เอกสารอ้างอิง

1. Jull GA, Cupit RL. Physiotherapy at the XII Commonwealth Games Part L: organization of services. The Australian Journal of Physiotherapy 1984; 30(1): 3-9.
2. Brenan RJ, Keim ME, sharp TW, Wetterhall SF, Williams RJ, Baker EL, Cantwell JD, Lillibridge SR. Medical and public health services at 1996 Atlanta Olympic Games: an overview. MJA 1997; 167:595-8.
3. Eaton SB, Woodfin BA, Askew JL, Morrisey BM, Eisas LJ, Shoop JL, Martin EA, Cantwell JD. The polyclinic at the Atlanta Olympic Village. MJA 1997; 167:599-602.
4. Wetterhall SF, Coulombier DM, Herndon JM, Zara S, Cantwell JD. Medical care delivery at the 1996 Olympic Games. JAMA 1998; 279 (18): 1463 – 8.
5. กานดา ใจภักดี และคณะ . กายภาพบำบัดในงานกีฬาเอเชี่ยนเกมส์ ครั้งที่1 : ปริมาณการใช้บริการ. วารสารกายภาพบำบัด 2542; 21(2).
6. Athanasopoulos S, Kapreli E, Tsakoniti A, Karatsolis K, Diamantopoulos K, Kalampakas K, Pyross DG, Parisis C and Strimpakos N. The 2004 Olympic Games: physiotherapy services in the Olympic Village polyclinic. British Journal of Sports Medicine 2007; 41: 603-609.
7. Cassell EP, Finch CF, and Stathakis VZ. Epidemiology of medically treated sport and active recreation injuries in the Latrobe Valley, Victoria, Australia. Br J Sports Med 2003; 37: 405-409.

Physical Therapy at 24th National Youth Sports" Dokbao Games"

Nitjagan Tan-undet Piyaporn Chaiyakul Supapan Bunaree* Atidtaya Bubphasopa* Pasageeporn Saijampa**

Abstract

The purpose of this research was to study the utilization of physical therapeutic services, type of sports, sports injuries and their related factors, type of physical therapeutic treatment and the results in athletes who attended the physical therapy clinic at the Athlete Village Medical Center during the 24th National Youth Sports "Dokbao Games" from 19-29 March 2008. All clients' personal and medical histories were recorded on the physical therapy forms. It was found that 52 clients from 18 provinces attending the physical therapy clinic for the total of 85 visits altogether. Most clients were athletes (79.6%) and most injuries occurred during training and competition. The most common pathology was muscle/tendon strain and was found most frequently at ankle and back area. Ultrasonic therapy was the most common physiotherapy treatment and 40.4 percents of clients were improved. About 51.9 percents of them were not evaluated because they got only once of physical therapy treatment program then returned home the following day. The education of simple physical therapy treatment program and the continuous physical therapy treatment were important to prevent chronic problem and to be fit for the next games. The results of this study will be beneficial for planning of physical therapy service for the national and international games in the future.

Key words: sport injury, physical therapy, national youth sports

* Physical Therapist. Physical therapy Division, Sappasitthiprasong Hospital, Ubon Ratchathani